

Συναισθηματικός χάρτης της Αθήνας προς αναστοχασμό

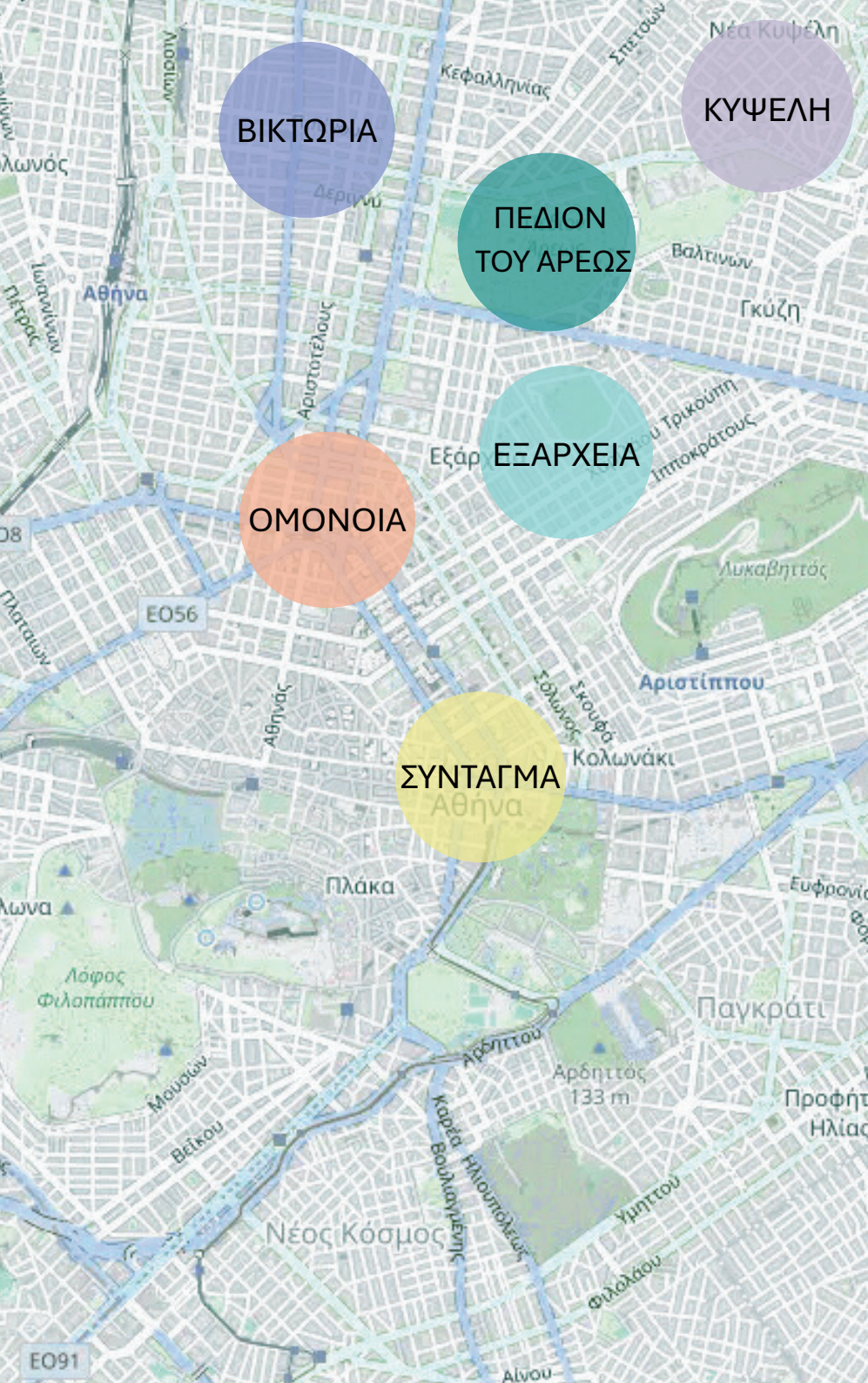
Στο πλαίσιο του Refugee Week Festival 2025, πέντε οργανώσεις της Κοινωνίας των Πολιτών συνεργάστηκαν για τη χαρτογράφηση του συναισθηματικού χάρτη της Αθήνας μέσα από τις εμπειρίες των ανθρώπων με προσφυγικό/μεταναστευτικό προφίλ.

Με τον χάρτη της Αθήνας ως εργαλείο, οι συμμετέχοντες αποτύπωσαν το προσωπικό τους βίωμα σε σχέση με τη γεωγραφία της πόλης. Βασικό όφελος ο αναστοχασμός πάνω στις προσωπικές εμπειρίες στον χώρο, όπως βιώνονται από ανθρώπους με προσφυγικό/μεταναστευτικό προφίλ.

Με μια ματιά: αντιφάσεις, πολυφωνία, διαφορετικές πραγματικότητες.

47 ενήλικοι απάντησαν σε ερωτήσεις σχετικά με το:

- Πού περνούν τον χρόνο τους,
- Πού νιώθουν ασφαλείς,
- Πού περνούν καλά,
- Πού αισθάνονται άβολα ή δυσάρεστα και
- Ποιο σημείο της πόλης επιλέγουν για χαλάρωση.

- 📌 Οι περισσότερες απαντήσεις γυρνούν γύρω από Κυψέλη, Ομόνοια, Βικτώρια, Σύνταγμα, Πεδίον του Άρεως. Μπορούμε να αναλογιστούμε αν και γιατί κάποιες γειτονιές είναι λιγότερο προσβάσιμες ή αν κάποιες άλλες γειτονιές εν δυνάμει φιλοξενούν ή μετατρέπονται σε γκέτο.
- 📌 Η Κυψέλη εμφανίζεται ως χώρος καθημερινότητας και ασφάλειας, αλλά ταυτόχρονα χαρακτηρίζεται και «άσχημο μέρος».
- 📌 Η Κυψέλη και η Βικτώρια εμφανίζονται οι μόνες στατιστικά σημαντικές περιοχές ως προς την ασφάλεια. Επίσης, σε αυτές τις δύο περιοχές, περνούν και πολύ χρόνο. Άρα η αίσθηση ασφάλειας συνδέεται με την οικειότητα.
- 📌 Η Ομόνοια παραμένει κόμβος, αλλά και πεδίο ανασφάλειας.
- 📌 Το Πεδίον του Άρεως παραμένει η βασική επιλογή για στιγμές ηρεμίας.
- 📌 Η Βικτώρια ξεχωρίζει ως παράδειγμα: για κάποιους είναι σημείο ασφάλειας ή σημείο που περνούν εκεί πολύ χρόνο, ενώ για πολλούς άλλους ή ταυτόχρονα και τόπος δυσφορίας και «άσχημο μέρος». Βασική προσφυγική εμπειρία είναι η ακούσια απώλεια του οικείου χώρου, άρα και η δημιουργία νέου οικείου χώρου είναι μεγάλη ανάγκη από πολλές απόψεις. Συνεπώς, η δημιουργία κοινοτήτων και υποστηρικτών δικτύων σε μια περιοχή είναι αναμενόμενη.
- 📌 Το μικρό, αλλά χαρακτηριστικό ποσοστό (7%) που δηλώνει ότι σε «αστικές» περιοχές όπως το Κολωνάκι μπορεί κάποιος να αισθάνεται άβολα ή καθόλου άνετα εξηγείται από την αίσθηση (όπως χαρακτηριστικά μας αναφέρθηκε) ότι εκεί νιώθεις περισσότερο ξένος. Μέσα στα όρια της κοινότητας υπάρχει σχετική ασφάλεια, αλλά πέρα από αυτά αρχίζει η ανασφάλεια.

Ο συναισθηματικός αυτός χάρτης είναι καθρέφτης μιας πόλης που «μιλάει» διαφορετικά σε κάθε κοινότητα και πρόσκληση να την ξανασκεφτούμε όχι μόνο ως άθροισμα υποδομών, αλλά ως ζωντανό οργανισμό που παίρνει σχήμα από τις ιστορίες μας, τις διαδρομές μας και από εκείνα τα σημεία που (δεν) μας χωρούν.

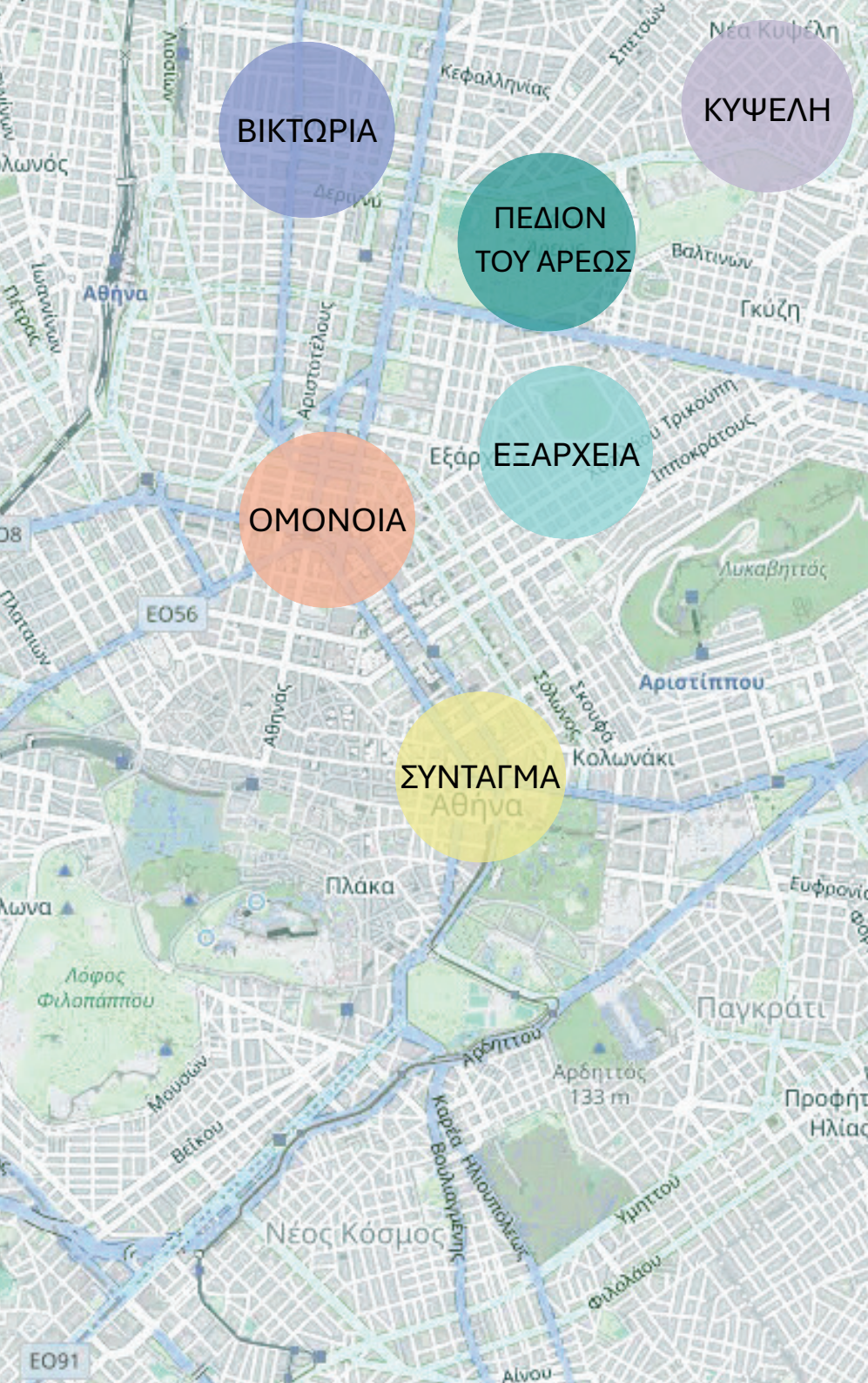
Το προσωπικό μας βίωμα:

Καθώς βγήκαμε στον δρόμο για να ρωτήσουμε τους ανθρώπους, ήταν φανερό ότι κάθε απάντηση ήταν μια ξεχωριστή ιστορία.

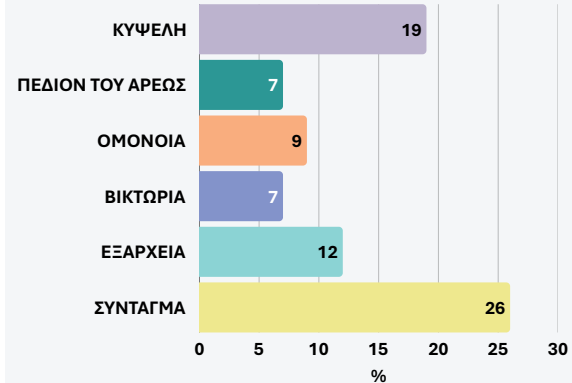
Κάποιοι ήταν βιαστικοί και απαντούσαν σχεδόν αυθόρμητα, άλλοι μόλις είχαν φτάσει στην Αθήνα και κοιτούσαν τον χάρτη με περιέργεια.

Εκεί συνειδητοποιείς ότι ο ίδιος χώρος δεν είναι ποτέ ίδιος για όλους· κάθε άνθρωπος κουβαλάει τη δική του εμπειρία, τις δικές του μνήμες και συναισθήματα. **Αυτό κάνει τον «συναισθηματικό χάρτη» τόσο πολύτιμο: δεν είναι απλώς γεωγραφία, είναι η συλλογική μνήμη και αίσθηση που χτίζεται από πολλές προσωπικές στιγμές.**

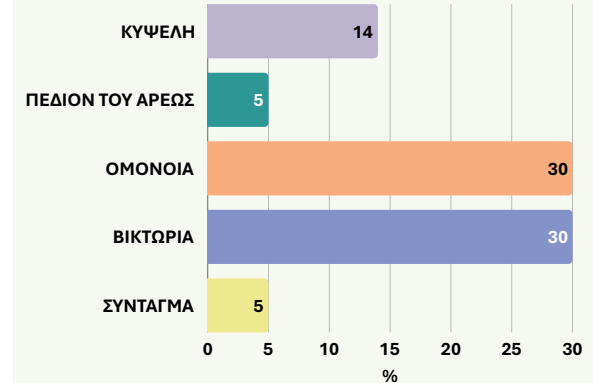

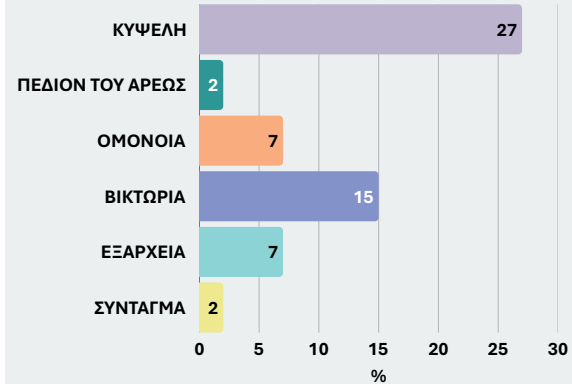
Ποια περιοχή επισκέπτεσαι για να περάσεις καλά;

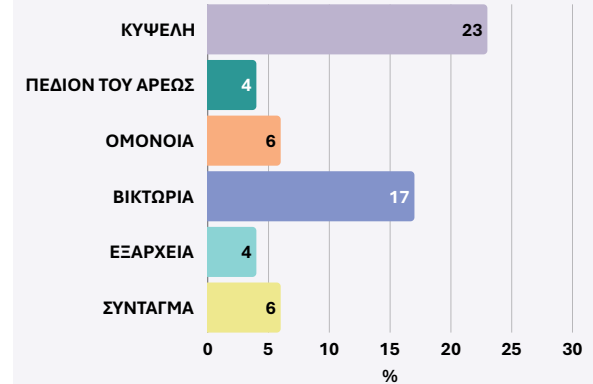
Σε ποια περιοχή δε νιώθεις καθόλου άνετα;

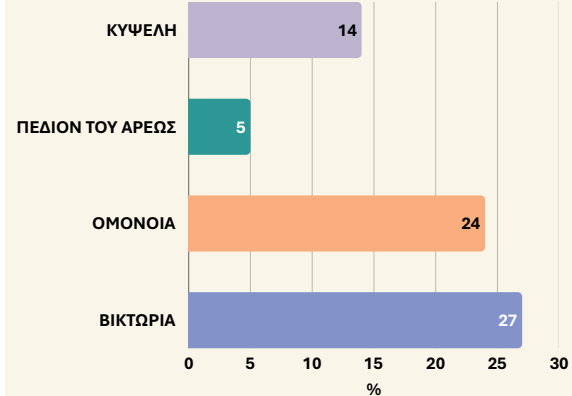
Σε ποια περιοχή αισθάνεσαι πιο ασφαλής;

Σε ποια περιοχή περνάς τον περισσότερο χρόνο σου;

Σε ποια περιοχή νιώθεις πως είσαι σε ένα άσχημο μέρος;

Σε ποια περιοχή πηγαίνεις για να ηρεμήσεις;

